

Mons. Justín Beňuška

odovzdal svoj život Stvoriteľovi dňa 2. marca 2011 v 93. roku života a v 69. roku kňazstva. Svätá omša spojená s pohrebnými obradmi sa konala 6. marca 2011 o 14.00 hodine vo farskom kostole Panny Márie Kráľovnej anjelov v Žabokrekochoch nad Nitrou.

Životopis

Narodil sa 21. septembra 1918 vo Veľkých Bieliciach. Pochádza z Roľníckej rodiny. Mal 5 súrodencov. Ľudovú školu vychodil 5 rokov v katolíckej škole Veľké Bielice. Gymnázium osemročne vychodil na štátnom gymnázium v Nitre. Býval 3 roky v Biskupskom internáte a potom v Malom seminári. Maturoval v roku 1937. Teológiu 10 semestrov absolvoval na vysokej škole bohosloveckej v Nitre. Na 4. ročníku prijal podľa vtedajšieho poriadku tonzúru a 4 menšie kňazské rády. Subdiakonát prijal 7.6.1942, diakonát 14. júna 1942 a prebyterát – kňazskú vysviacku 21. júna 1942. Svätiteľom bol nitriansky biskup Dr. Karol Kmeťko. Primície slávil vo Veľkých Bieliciach 28. júna 1942. Kázal jeho bratranec Dr. Pavol Beňuška, vtedy sekretár p. biskupa. Kaplánom bol 3 mesiace v Košeci. Potom 1942-1944 v Trenčianskej Teplej. V rokoch 1944-1950 kaplánom v Ilave. Od 9.4.1951-18.2.1963 väznený na viacerých miestach. Po prepustení bez štátneho súhlasu k účinkovaniu v pastoračii, pracoval ako nekvalifikovaný robotník vyše 1 roka v Sódovkárni v Partizánskom a potom skladníkom v obchodnom dome Prior v Partizánskom až do 7.4.1968. Kaplánom v Nemšovej, ale so zastupovaním v Soblahove – 3 mesiace, v Nitrianskom Rudne 3 týždne a do 1.9.1968 v Nitrianskej Strede. Kaplánom v Bytči do 15.10.1969. Zastupoval v Žabokrekochoch pri Nitre a od 11.1970 správca farnosti do 1.4.1971. 1971 – 15.3.1981 správca farnosti Súľov. Od 15.3.1981 – 1.7.1994 správca farnosti Klátova Nová Ves. Od 1.7.1994 na dôchodku u sestier Notre Dame – kanonicky v Novákoch.

V rokoch 1971-1981 pôsobil vo farnosti Súľov a tým pádom aj v našej obci, kde príkladne rozdával a posilňoval vieru v kresťanské hodnoty. Ako farár poznal detailne každého veriaceho, každú rodinu i príbuzenské prepojenia v rodinách. Bol kňazom, ktorý napriek tvrdým životným skúškam vedel povzbudiť, potešiť, posilniť a rozdať radosť tam kde to bolo nutné a najviac potrebné. Po odchode v roku 1981 nezabudol na Jablonovcov, cez pravidelnú korešpondenciu, či návštevy našich veriacich v Klátovej Novej Vsi pokračuje dialóg síce na diaľku ale živo sa zaujíma o dianie vo farnosti i obci.

